

Mezinárodní policejní kongres ve Vídni. Soubor přednášek delegátů států na kongresu zastoupených z oboru kriminálně policejního a z kriminální vědy. Přeložil a zpracoval četnický kapitán Josef Erhart. Nákladem Jana Mertvy, Praha-Žižkov. Cena Kč 12.50. — Publikace obsahuje referáty přednesené na policejním kongresu konaném ve Vídni v září 1923. Doba poválečná byla význačna rozkvětem zločinnosti »mezinárodní«, zvláště bujely mezinárodní podvody (podvody šekové, padělaní pasů) a falšování bankovek, k němuž dávaly podnět i změny měny. Mezinárodní zločinci těžili z obtíží poválečného styku mezistátního, které sejevily i v poměru policejních orgánů různých států. Proto bylo voláno na sjezdu po užší mezinárodní spolupráci na poli policejním, navrhováno zřízení mezinárodního úřadu policejního, mezinárodního dorozumivacího policejního prostředku a zavedení policejních attaché při vyslanectvích. Po této stránce měl též kongres pozitivní výsledek potud, že se ustavila »Mezinárodní kriminálně-policejní komise« se sídlem ve Vídni s úkolem působiti k postupnému uskutečnění mezinárodní spolupráce na poli policejním. Kongres věnoval též pozornost zjišťování totožnosti na dálku, jež jest podmínkou úspěchů mezinárodní policejní organizace (přednáška předsedy Mezinárodního úřadu pro zjišťování totožnosti na dálku v Kodani Hakona Jörgensena).

Český překlad sjezdové publikace byl by dílem ještě záslužnějším, kdyby dbal úzkostlivěji jazykové čistoty a lpěl méně otrocky na německém originále. Obsah publikace vzbudí však jistě zájem praktického kriminalisty i teoretika. —ř.

Fr. Jelínek: Homosexualita. Nákl. Obelisku v Praze 1924. Cena 22 Kč. — Tato knížka informuje o problému již starém, vykládá pojmy názvy, uvádí historii i současný stav řešení jeho u nás i jinde; informuje-li správně nechci oceňovat a podává-li něco nového nebo nějakým novým způsobem, také ne. Není také mým úkolem, abych rozbíral teorii problému: jeho výklad a tvrzení o přirozenosti těchto jevů; jen tolik bych podotkl, že ani přirozenost nějakého jevu sociálního, nemusí nutit společnost, aby se proti němu neubránila. Pokud se týče schválení ethického, totiž rozhodnutí, zda je takováto laská mravná nebo ne, možno i souhlasit s kladným názorem autora s tou výhradou však, že ethické hodnocení v tomto směru je naprosto subjektivní.

Konečně musí se autor v této knize dotknout otázky právnícké totiž: zrušit nebo nezrušit § 129 tr. z.: O tomto bodě pojednává v kapitole »Theologický paragraf«, v němž přimlouvá se za zrušení. Důvody pro to uvádí podle petice v Německu z r. 1922 a důvody, jež rozhodly i dříve ve Francii a ty jsou: 1. § 129 odporuje zásadě právního státu, jež má trestati jen tam, kde byla porušena práva. Skutky proti tomuto § nejsou rušena práva třetí osoby;

2. vyšetřováním vzniká teprve pohoršení, které se má právě zaméziti;

3. § ten nemá ceny proto, že jen málo případů je možno prokázati a přivésti před soud;

4. jedná se zde o omyl zákonodárcův, jež pravděpodobně nevěděl, že zvrácené pohlavní citění je vrozeno;

5. homosexuelní styk nemůže býti lidstvu ku škodě, alespoň ne větší, než heterosexuelní;

6. § 129 vyhání mnoho lidí země, podporuje mužskou prostituci, vyděračství a j.

K důvodu ad 1.: Stát chrání svými ustanoveními také zájmy a práva, jichž subjektem není nikdo třetí jako přímoúčastný, a jež chrání společnost jako celek, a v tom případě se redukuje na důvod ad 5. uvedený. Důvody ad 2. a ad 3. jsou sice pragmatické, ale i tak sluší se na ně vzíti ohled. Posoudit důvod ad 4. uvedený může jen odborník; při důvodu ad 5. uváděném bylo by záhodno uvést nejenom bezprostřední škodu materiální, nýbrž i dosah těchto styků pro celé generace, a uvážiti, zda přece nějaký zájem veřejnosti na důsledcích jejich není. Jisto je však v každém případě, že tresty stanovené § 130 jsou přílišné a jistě neúměrné škodě, jež snad vznikla. Ad. 6.: Domnívám se, že